

Γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής με θέμα «Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επιβολή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών»

COM(2012) 131 final — 2012/0061 COD

(2012/C 351/13)

Εισηγητής: ο κ. Thomas JANSON

Στις 18 Απριλίου 2012 και στις 25 Απριλίου 2012, και σύμφωνα με το άρθρο 304 της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο αντιστοίχως αποφάσισαν να ζητήσουν γνωμοδότηση της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής σχετικά με την

Πρόταση οδηγίας του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για την επιβολή της οδηγίας 96/71/ΕΚ σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων στο πλαίσιο παροχής υπηρεσιών

COM(2012) 131 τελικό — 2012/0061 COD

Το ειδικευμένο τμήμα «Απασχόληση, κοινωνικές υποθέσεις, δικαιώματα του πολίτη», στο οποίο ανατέθηκαν οι σχετικές προπαρασκευαστικές εργασίες, υιοθέτησε τη γνωμοδότησή του στις 27 Ιουνίου 2012.

Κατά την 483η σύνοδο ολομέλειάς της, της 18ης και 19ης Σεπτεμβρίου 2012 (συνεδρίαση της 19ης Σεπτεμβρίου), η Ευρωπαϊκή Οικονομική και Κοινωνική Επιτροπή υιοθέτησε με 219 ψήφους υπέρ, 2 κατά και 8 αποχές, την ακόλουθη γνωμοδότηση:

1. Συμπεράσματα και συστάσεις

1.1 Η πρόταση οδηγίας της Επιτροπής για την επιβολή της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων είναι μια από τις προτάσεις που αποσκοπούν, αφενός στην ενίσχυση των κανόνων περί απόσπασης εργαζομένων και, αφετέρου, στην κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας που διέπει το δικαίωμα ανάληψης συλλογικής δράσης σε διασυνοριακές περιπτώσεις. Οι εν λόγω προτάσεις αποτελούν απάντηση στη συζήτηση που διεξήχθη κατόπιν των τεσσάρων αποφάσεων του Δικαστηρίου της ΕΕ (υποθέσεις Viking-Line, Laval, Rüffert και Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου) σχετικά με την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ κοινωνικών δικαιωμάτων και οικονομικών ελευθεριών.

1.2 Σε δύο γνωμοδοτήσεις της η ΕΟΚΕ έχει ζητήσει να ενισχυθούν οι κανόνες που αφορούν την απόσπαση εργαζομένων, μεταξύ άλλων, μέσω της αποσαφήνισης και της βελτίωσης των διατάξεων της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων και μέσω της ενίσχυσης της συνεργασίας μεταξύ των αρχών των κρατών μελών. Η ΕΟΚΕ χαιρετίζει τους στόχους της πρότασης της Επιτροπής για μια οδηγία επιβολής, υπογραμμίζοντας επιπλέον ότι είναι σημαντικό να διασφαλίζεται η προστασία των αποσπασμένων εργαζομένων, να τηρούνται τα διάφορα μοντέλα της αγοράς εργασίας στα κράτη μέλη και να αποτρέπεται το κοινωνικό ντάμπινγκ και ο αθέμιτος ανταγωνισμός. Ως εκ τούτου, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η ΕΕ οφείλει να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στις κοινωνικές πτυχές.

1.3 Η ΕΟΚΕ επικροτεί την πρόθεση να ενισχυθεί η ισχύουσα οδηγία, δίδοντας έμφαση στη βελτιωμένη εφαρμογή και στην αποτελεσματική διοικητική συνεργασία μεταξύ των κρατών μελών. Η αρχική οδηγία διαδραματίζει καθοριστικό ρόλο στην καλλιέργεια κλίματος θεμιτού ανταγωνισμού μεταξύ όλων των παρόχων υπηρεσιών (συμπεριλαμβανομένων εκείνων που προέρχονται από άλλα κράτη μέλη) εξασφαλίζοντας ίσους όρους ανταγωνισμού, αλλά και ασφάλεια δικαίου τόσο για τους παρόχους και τους αποδέκτες υπηρεσιών όσο και για τους εργαζομένους που αποσπώνται με σκοπό την παροχή υπηρεσιών.

1.4 Κατά την άποψη της ΕΟΚΕ, η πρόταση πρέπει να εξασφαλίζει την προστασία των αποσπασμένων εργαζομένων και τον σεβασμό των διαφορετικών προτύπων που ισχύουν στην αγορά εργασίας των κρατών μελών, αλλά και να διευρύνει το πεδίο του διασυνοριακού εμπορίου, ειδικότερα, με την αποφυγή περιττών διοικητικών επιβαρύνσεων.

1.5 Για να προωθηθεί η διεθνική παροχή υπηρεσιών σε περιβάλλον υγιούς ανταγωνισμού, είναι σημαντικό να προβλεφθούν ίσοι ελάχιστοι όροι απασχόλησης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις.

1.6 Τα στοιχεία του άρθρου 3 παράγραφος 1 της οδηγίας δεν πρέπει να αποτελούν εξαντλητικό κατάλογο αλλά να χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο μιας συνολικής αξιολόγησης στην οποία θα λαμβάνονται υπόψη όλοι οι σχετικοί παράγοντες.

1.7 Η οδηγία θα πρέπει να διασφαλίζει μεγαλύτερο σεβασμό της αυτονομίας των κοινωνικών εταίρων και του ρόλου που διαδραματίζουν οι τελευταίοι στα διάφορα μοντέλα της αγοράς εργασίας. Η ΕΟΚΕ υπενθυμίζει στα κράτη μέλη τις ευθύνες τους όσον αφορά τη διασφάλιση αποτελεσματικών ελέγχων και θεωρεί εξαιρετικά σημαντική την επανεξέταση του καταλόγου μέτρων ύστερα από τρία χρόνια.

1.8 Για να προστατεύονται τα δικαιώματα των εργαζομένων, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να υποχρεώνουν τους αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών να ορίζουν ένα αρμόδιο πρόσωπο που θα διαθέτει τις αναγκαίες εξουσίες διαπραγμάτευσης για λογαριασμό της εταιρείας. Επιπλέον, το άρθρο 11 παράγραφος 3 πρέπει να διασφαλίζει ότι οι συνδικαλιστικές και άλλες οργανώσεις της χώρας υποδοχής μπορούν να υπερασπίζονται τα δικαιώματα των αποσπασμένων εργαζομένων σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές.

1.9 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση για «από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη» σε περιπτώσεις υπεργολαβίας αποτελεί καίριο σημείο της πρότασης οδηγίας, το οποίο προβλέπει την προστασία των εργαζομένων στον κλάδο όπου η υπεργολαβία είναι πιο διαδεδομένη ενώ, παράλληλα, ανταποκρίνεται στην ανάγκη των εργοδωτών για ασφάλεια όσον αφορά τις ευθύνες τους. Η ΕΟΚΕ υπογραμμίζει ωστόσο ότι η πρόταση πρέπει να σέβεται τα υφιστάμενα συστήματα των κρατών μελών για «από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη». Η ΕΟΚΕ συνιστά μετ' επιτάσεως στα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν τέτοια συστήματα να τα εισαγάγουν ύστερα από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους. Η ΕΟΚΕ ενθαρρύνει την Επιτροπή, από κοινού με τους κοινωνικούς εταίρους, να παράσχουν ακριβέστερο ορισμό, της έννοιας "δέουσα επιμέλεια" όπως έχει ήδη γίνει σε ορισμένα κράτη μέλη. Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι «δέουσα επιμέλεια» σημαίνει ότι οι εταιρείες που διενεργούν επαρκείς επιθεωρήσεις και ελέγχους των υπεργολάβων δεν πρέπει να θεωρηθούνται υπεύθυνες.

2. Σύνοψη της πρότασης της Επιτροπής

2.1 Η πρόταση οδηγίας της Επιτροπής για την επιβολή της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων αποτελεί μέρος μιας δέσμης προτάσεων. Μαζί με την οδηγία επιβολής, η Επιτροπή υπέβαλε πρόταση κανονισμού για την κωδικοποίηση της υφιστάμενης νομοθεσίας που διέπει το δικαίωμα ανάληψης συλλογικής δράσης σε διασυνοριακές περιπτώσεις ⁽¹⁾. Σύμφωνα με την Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σκοπός και των δύο προτάσεων είναι η δημιουργία περισσότερων και καλύτερων θέσεων εργασίας καθώς και η αύξηση της ανταγωνιστικότητας της ΕΕ μέσω του εκσυγχρονισμού και της βελτίωσης της ενιαίας αγοράς χωρίς να περιστέλλονται τα δικαιώματα των εργαζομένων.

2.2 Η πρόταση οδηγίας της Επιτροπής για την επιβολή της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων περιλαμβάνει τα ακόλουθα:

- Το κεφάλαιο I καθορίζει το πλαίσιο για την πρόληψη της κατάχρησης και της καταστρατήγησης. Οι προτάσεις περιλαμβάνουν διατάξεις βάσει των οποίων καθορίζεται εάν η επιχείρηση ασκεί πραγματικά ουσιαστικές δραστηριότητες και όχι απλώς δραστηριότητες εσωτερικής διαχείρισης ή/και διοικητικές. Παρέχεται μια ενδεικτική περιγραφή των στοιχείων που συνιστούν την έννοια της απόσπασης για την παροχή υπηρεσιών, καθώς και των κριτηρίων που καθορίζουν αυτό που συνιστά πραγματική εγκατάσταση του παρόχου υπηρεσιών σε κράτος μέλος. Σκοπός των ανωτέρω είναι η πρόληψη πλασματικών αποσπάσεων ή εικονικών εταιρειών.
- Το κεφάλαιο II ορίζει τους κανόνες πρόσβασης σε πληροφορίες, για παράδειγμα τις ανάγκες πληροφόρησης των εργαζομένων και των εταιρειών όσον αφορά τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις τους. Το άρθρο 5 περιλαμβάνει πιο αναλυτικά μέτρα για την ευρεία διάθεση πληροφοριών σχετικά με τους κανόνες της αγοράς εργασίας, συμπεριλαμβανομένων των όρων και των προϋποθέσεων που προβλέπονται σε συλλογικές συμβάσεις.
- Το κεφάλαιο III περιλαμβάνει διατάξεις για τη συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων για τις αποσπάσεις εθνικών αρχών. Οι γενικές αρχές, κανόνες και διαδικασίες που απαιτούνται για την αποτελεσματική διοικητική συνεργασία και συνδρομή ορίζονται στο άρθρο 6, ενώ οι υποχρεώσεις του κράτους μέλους από το οποίο πραγματοποιείται η απόσπαση εξετάζονται στο άρθρο 7.

⁽¹⁾ Η Επιτροπή καταρτίζει χωριστή γνωμοδότηση για την εν λόγω πρόταση.

— Το κεφάλαιο IV αφορά στην παρακολούθηση των αποσπάσεων και καλύπτει τα εθνικά μέτρα ελέγχου βάσει των οποίων τα κράτη μέλη μπορούν να επιβάλλουν μόνο ορισμένες διοικητικές απαιτήσεις και μέτρα ελέγχου.

— Το κεφάλαιο V ρυθμίζει τους μηχανισμούς για την επιβολή και τη διασφάλιση της εφαρμογής στην πράξη, την υποβολή καταγγελιών και το δικαίωμα κίνησης δικαστικών ή διοικητικών διαδικασιών. Οι διατάξεις του άρθρου 12 αφορούν την προστασία των δικαιωμάτων των εργαζομένων με βάση 1) την από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη για τις αμοιβές των αποσπασμένων εργαζομένων στον κατασκευαστικό κλάδο και 2) τον καλύτερο χειρισμό των καταγγελιών. Οι διατάξεις περιορίζονται στον κατασκευαστικό κλάδο σύμφωνα με τον κατάλογο των δραστηριοτήτων που παρατίθεται στο παράρτημα της οδηγίας 96/71. Περιλαμβάνεται η απόσπαση μέσω γραφείου εύρεσης εργασίας υπό την προϋπόθεση ότι η εργασία εμπίπτει στον κατασκευαστικό κλάδο. Ωστόσο, τα κράτη μέλη μπορούν, εφόσον το επιθυμούν, να επεκτείνουν τις εν λόγω διατάξεις σε άλλους τομείς.

— Το κεφάλαιο VI ορίζει τους κανόνες για τη διασυνοριακή εκτέλεση καθώς και για τα διοικητικά πρόστιμα και ποινές. Τέλος, οι κυρώσεις και οι διατάξεις σχετικά με τη χρήση του συστήματος πληροφόρησης της εσωτερικής αγοράς ορίζονται στο κεφάλαιο VII.

3. Ιστορικό της πρότασης της Επιτροπής

3.1 Η Επιτροπή παρατηρεί ότι, παρόλο που ο αριθμός των αποσπασμένων εργαζομένων αντιπροσωπεύει μικρό ποσοστό του συνολικού εργατικού δυναμικού της ΕΕ, σε ορισμένα κράτη μέλη δραστηριοποιείται σημαντικός αριθμός αποσπασμένων εργαζομένων ενώ πρόκειται για ένα φαινόμενο που καθίσταται ολοένα συνηθέστερο. Υπάρχει έλλειψη αξιόπιστων δεδομένων, αλλά εκτιμάται ότι οι αποσπασμένοι εργαζόμενοι ανέρχονται περίπου σε ένα εκατομμύριο το χρόνο. Πρόκειται επομένως για ένα πολύ μικρό ποσοστό του συνολικού εργατικού δυναμικού - λιγότερο από 1 % στα σημερινά κράτη μέλη - το οποίο όμως αντιστοιχεί περίπου στο 20 % της διασυνοριακής κινητικότητας εργατικού δυναμικού. Οι χώρες που επηρεάζονται περισσότερο είναι η Γερμανία, η Γαλλία, το Λουξεμβούργο, το Βέλγιο και την Πολωνία.

3.2 Η πρόταση της Επιτροπής είναι το αποτέλεσμα έντακτης συζήτησης που πραγματοποιήθηκε με αφορμή τέσσερις αποφάσεις του Δικαστηρίου της ΕΕ (υποθέσεις Viking-Line, Laval, Ruffert και Επιτροπή κατά Λουξεμβούργου) σχετικά με την επίτευξη ισορροπίας μεταξύ κοινωνικών δικαιωμάτων και οικονομικών ελευθεριών. Τον Οκτώβριο του 2008, το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο εξέδωσε ψήφισμα σε απάντηση των αποφάσεων του Δικαστηρίου. Οι ευρωπαίοι κοινωνικοί εταίροι εκπόνησαν μια από κοινού ανάλυση των αποφάσεων του Δικαστηρίου κατόπιν αιτήματος της Επιτροπής και της γαλλικής Προεδρίας (κατά το δεύτερο εξάμηνο του 2008).

3.3 Τα ανωτέρω ζητήματα τέθηκαν και στην έκθεση που παρουσίασε το 2012 ο καθηγητής Mario Monti με θέμα την επανεκκίνηση της ενιαίας αγοράς. Στην εν λόγω έκθεση, προτείνεται να διασφαλιστεί και να αποσαφηνιστεί η εφαρμογή του δικαιώματος στην απεργία και να θεσπισθεί ένας μηχανισμός για την άτυπη επίλυση των εργασιακών διαφορών που προκύπτουν κατά την εφαρμογή της οδηγίας.

3.4 Η ΕΟΚΕ εξέτασε το ζήτημα των αποφάσεων του Δικαστηρίου σχετικά με την απόσπαση των εργαζομένων σε δύο γνωμοδοτήσεις της: *Η κοινωνική διάσταση της ενιαίας αγοράς* ⁽²⁾ και *Η πράξη για την ενιαία αγορά – Δώδεκα δράσεις* ⁽³⁾.

Στις γνωμοδοτήσεις της, η ΕΟΚΕ ζητεί τα εξής:

- αποσαφήνιση και βελτίωση των διατάξεων της οδηγίας σχετικά με την απόσπαση εργαζομένων·
- αποτελεσματικότερη συνεργασία μεταξύ των αρχών των κρατών μελών·
- εφαρμογή της αρχής της μη επιβολής διακρίσεων όσον αφορά τις συνθήκες εργασίας και τους όρους αμοιβής·
- διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους·
- απαγόρευση διακρίσεων για τις εταιρείες που δραστηριοποιούνται στην εσωτερική αγορά.

4. Παρατηρήσεις της ΕΟΚΕ

4.1 Η ΕΟΚΕ σημειώνει την πρόταση οδηγίας της Επιτροπής που αποσκοπεί στη βελτιωμένη εφαρμογή της οδηγίας για τους αποσπασμένους εργαζομένους με την αποσαφήνιση των όρων απόσπασης και τη βελτίωση των μέσων για τη συνεργασία και την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ αρμόδιων εθνικών αρχών καθώς και μεταξύ επιχειρήσεων και εργαζομένων. Η ΕΟΚΕ θεωρεί σημαντικό να διασφαλίζει η πρόταση την προστασία των αποσπασμένων εργαζομένων, να τηρεί τα διάφορα μοντέλα της αγοράς εργασίας στα κράτη μέλη και να αποθαρρύνει αποτελεσματικά το κοινωνικό ντάμπινγκ και τον αθέμιτο ανταγωνισμό, αλλά και να διευρύνει το πεδίο για το διασυνοριακό εμπόριο, ειδικότερα με την αποφυγή περιττών διοικητικών επιβαρύνσεων. Για να προωθηθεί η διεθνική παροχή υπηρεσιών σε περιβάλλον υγιούς ανταγωνισμού, είναι σημαντικό να προβλεφθούν ίσοι βασικοί όροι απασχόλησης, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και τις συλλογικές συμβάσεις.

4.2 Η ΕΟΚΕ εκτιμά ότι η ασφάλεια δικαίου έχει υψίστη σημασία και διαπιστώνει την ύπαρξη νομικής ανασφάλειας όσον αφορά την απόσπαση αλλοδαπών εργαζομένων από εταιρεία προσωρινής απασχόλησης. Οι εν λόγω εργαζόμενοι καλύπτονται από την οδηγία για την απόσπαση εργαζομένων και την οδηγία περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης. Για να αρθεί κάθε αμφιβολία, η ΕΟΚΕ προτείνει η οδηγία εφαρμογής να προβλέπει ότι οι προσωρινά απασχολούμενοι εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της οδηγίας, εκτός εάν εξασφαλίζονται ευνοϊκότεροι όροι και συνθήκες εργασίας, σύμφωνα με το άρθρο 5 παρ.3 της οδηγίας περί της εργασίας μέσω εταιρείας προσωρινής απασχόλησης.

4.3 Σύμφωνα με τη γενική θέση της ΕΟΚΕ, οι διασυνοριακές υπηρεσίες είναι πολύ σημαντικές για την ανάπτυξη της εσωτερικής

αγοράς. Για την ενίσχυση της πολιτικής αποδοχής και της αλληλεγγύης στο εσωτερικό της Ένωσης, η ΕΕ πρέπει να δώσει μεγαλύτερη έμφαση στις κοινωνικές πτυχές των πολιτικών της. Για την πλήρη αξιοποίηση του δυναμικού της εσωτερικής αγοράς, η ΕΕ καλείται να ενισχύσει την κοινωνική διάσταση. Σύμφωνα με την ΕΟΚΕ, η πρόταση οδηγίας αποτελεί ένα βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση αλλά δεν επαρκεί. Ως εκ τούτου, απαιτείται περαιτέρω αποσαφήνιση και ενίσχυση της πρότασης.

4.4 Η ΕΟΚΕ στηρίζει την πρόθεση που διατυπώνεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 της οδηγίας σχετικά με την αντιμετώπιση του ζητήματος των αποκαλούμενων εικονικών εταιρειών, δηλαδή των εταιρειών που δεν δραστηριοποιούνται πραγματικά στη χώρα όπου έχουν την έδρα τους αλλά υφίστανται αποκλειστικά και μόνο για την αποφυγή υποχρεώσεων στη χώρα υποδοχής. Προκειμένου να διασφαλιστεί η σαφήνεια, η ασφάλεια δικαίου και η συμμόρφωση με το άρθρο 3, παρ. 2, πρέπει να διαπιστώνεται μέσω μιας συνολικής αξιολόγησης, στην οποία θα λαμβάνονται υπόψη **όλοι** οι σχετικοί παράγοντες, εάν μια επιχείρηση ασκεί πραγματικά ουσιαστικές δραστηριότητες στη χώρα εγκατάστασης, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι πρέπει να καταρτιστεί ένας εξαντλητικός κατάλογος.

4.5 Το άρθρο 3 παράγραφος 2 της πρότασης οδηγίας διευκρινίζει σε ποιες περιπτώσεις ένας εργαζόμενος πρέπει να θεωρείται ότι εκτελεί προσωρινά την εργασία του σε άλλο κράτος μέλος. Ο διαχωρισμός μεταξύ της προσωρινής και της μόνιμης εργασίας στη χώρα υποδοχής είναι πολύ σημαντικός καθώς ορίζει ποιο εργατικό δικαιο εφαρμόζεται και κατά πόσο μια περίπτωση μπορεί να θεωρείται ως απόσπαση. Η ΕΟΚΕ εκφράζει την ικανοποίησή της για τις διευκρινίσεις που παρέχονται στην πρόταση, ιδίως σε σχέση με την ανάγκη μιας συνολικής αντικειμενικής αξιολόγησης.

4.6 Η ΕΟΚΕ επικροτεί τους νέους κανόνες για την πρόσβαση σε πληροφορίες, ωστόσο, θεωρεί ότι στο άρθρο 5 παράγραφος 4 πρέπει επίσης να εκφράζεται απόλυτος σεβασμός προς την αυτονομία των κοινωνικών εταίρων και τον ρόλο που διαδραματίζουν οι τελευταίοι στα διάφορα μοντέλα της αγοράς εργασίας. Είναι επίσης απαραίτητο να εξασφαλιστεί ότι οι κοινωνικοί εταίροι δεν θα επιβαρύνονται με τον διοικητικό φόρτο χρηματοδότησης εργασιών, όπως οι μεταφράσεις. Πρέπει να υποστηρίζονται οι πρωτοβουλίες που αναλαμβάνουν οι κοινωνικοί εταίροι στους διάφορους τομείς για τη διάδοση πληροφοριών.

4.7 Όσον αφορά τους ελέγχους (άρθρο 7), είναι σημαντικό οι αρχές της χώρας υποδοχής να αναλαμβάνουν τη συνολική ευθύνη της παρακολούθησης περιπτώσεων κατάχρησης κατά τις οποίες ένας εργαζόμενος αποσπάται προσωρινά από άλλη χώρα και, επιπλέον, οι αρχές της χώρας προέλευσης να συνεργάζονται με τις αρχές της χώρας υποδοχής. Πρέπει επίσης να υπάρχει δυνατότητα οι εν λόγω έλεγχοι να πραγματοποιούνται με πρωτοβουλία των αρχών της χώρας υποδοχής και όχι μόνο των αρχών της χώρας όπου εδρεύει μια εταιρεία.

4.8 Το άρθρο 9 παράγραφος 1 στοιχείο δ) επιτρέπει στα κράτη μέλη να υποχρεώνουν τους αλλοδαπούς παρόχους υπηρεσιών να ορίζουν ένα αρμόδιο πρόσωπο που θα διαπραγματεύεται, αν αυτό κριθεί απαραίτητο, για λογαριασμό του εργοδότη, με τους αρμόδιους κοινωνικούς εταίρους στο κράτος μέλος στο οποίο γίνεται η απόσπαση, σύμφωνα με την εθνική νομοθεσία και πρακτική. Σε ορισμένες χώρες μπορεί να αρκεί ο ορισμός ενός συνδέσμου, καθώς οι αρχές μπορούν να εξασφαλίσουν τη συμμόρφωση με τη νομοθεσία και τις διάφορες συμφωνίες. Σε άλλες, όπου ισχύουν διαφορετικά πρότυπα στην αγορά εργασίας, ο σύνδεσμος πρέπει

⁽²⁾ EE C 44 της 11-2-2011, σ. 90

⁽³⁾ EE C 24 της 28-1-2012, σ. 99

να έχει τις εξουσίες που χρειάζονται για να εκπροσωπεί την επιχείρηση ενώπιον των αρχών και των συνδικαλιστικών οργανώσεων. Γι αυτό και η οδηγία πρέπει να συνεκτιμά τα διάφορα πρότυπα που ισχύουν στις αγορές εργασίας. Στο άρθρο 11 παράγραφος 5 στοιχείο β) πρέπει να προβλέπεται η απαίτηση παροχής πληροφοριών σχετικά με τις εισφορές κοινωνικής ασφάλισης/φόρους και τον τόπο όπου καταβλήθηκαν.

4.9 Σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 3, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι συνδικαλιστικές και άλλου τύπου οργανώσεις, οι οποίες έχουν έννομο συμφέρον να διασφαλίζουν την τήρηση της οδηγίας, μπορούν να κινήσουν δικαστικές ή διοικητικές διαδικασίες εξ ονόματος των αποσπασμένων εργαζομένων ή του εργοδότη. Το εν λόγω άρθρο πρέπει να διασφαλίζει ότι οι συνδικαλιστικές και άλλες οργανώσεις της χώρας υποδοχής μπορούν να υπερασπίζονται τα δικαιώματα των αποσπασμένων εργαζομένων σύμφωνα με τις εθνικές πρακτικές.

4.10 Η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι η πρόταση για «από κοινού και εις ολόκληρον ευθύνη» σε περιπτώσεις υπεργολαβίας αποτελεί καίριο σημείο της πρότασης οδηγίας, το οποίο προβλέπει την προστασία των εργαζομένων στον κλάδο όπου η υπεργολαβία είναι πιο διαδεδομένη ενώ, παράλληλα, ανταποκρίνεται στην ανάγκη των εργοδοτών για ασφάλεια όσον αφορά τις ευθύνες τους. Ωστόσο, υπογραμμίζει ότι η πρόταση θα πρέπει να σέβεται τα υφιστάμενα συστήματα απόδοσης ευθυνών των κρατών μελών. Συνιστά δε με θέρμη στα κράτη μέλη που δεν διαθέτουν τέτοια συστήματα να τα εισαγάγουν ύστερα από διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους. Η ΕΟΚΕ παροτρύνει την Επιτροπή, από κοινού με τους κοινωνικούς εταίρους, να παράσχουν ακριβέστερο ορισμό της έννοιας «δέουσα επιμέλεια», όπως έχει ήδη γίνει σε ορισμένα κράτη μέλη. Χωρίς δε να επιθυμεί να προκαταλάβει τον κοινωνικό διάλογο σε εθνικό επίπεδο, η ΕΟΚΕ θεωρεί ότι «δέουσα επιμέλεια» σημαίνει ότι οι επιχειρήσεις που διενεργούν επαρκείς επιθεωρήσεις και ελέγχους των υπεργολάβων δεν πρέπει να θεωρούνται υπεύθυνες.

Βρυξέλλες, 19 Σεπτεμβρίου 2012.

Ο Πρόεδρος
της Ευρωπαϊκής Οικονομικής και Κοινωνικής Επιτροπής
Staffan NILSSON